

му останѣла богата Нидерландия; и отъ Фердинанда Католика Испанскы-ты земли. Затова той станѣлъ единъ отъ най-силны-ты европейскы царове; негови были: Нидерландия, Испания, Неаполь съ Сицилиѣ и широкы-ты испанскы владовища въ Новый Свѣтъ. А слѣдъ смѣръть-тѣ на дѣда му Максимилиана Карлъ I былъ избранъ за царь на Германиѣ, подъ имя *Карлъ V*, и съ голѣмъ славѣмъ ся коронясалъ въ Ахенъ (1520 г.). На Франциска I станѣло много криво, че не избрали него за германскый царь, а избрали Карла; отъ тогова ся породила между тѣхъ голѣмъ омерзѣ. Карлъ поискалъ да земе Бургундско-то херцогство (което былъ усвоилъ Людовикъ XI слѣдъ смѣръть-тѣ на Карла Сърдцатый), и исиждилъ французы-ты отъ Миланъ.

Тогова самъ Францискъ отышѣлъ въ Италиѣ съ много войскъ, и изново захванѣлъ Миланъ. Послѣ той пратилъ единъ чясть войскъ да приземе Неаполь, а самъ ся запрѣтилъ да обстѣня Павиѣ. Войводы-ты Карловы събрали въ Германиѣ войскъ, и отышли да ослободятъ Павиѣ. Французска-та войска не была на добро мѣсто за бой; нѣ за Франциска было срамотно да ся оттегли, та ся ударилъ. Въ сѣщо-то врѣмя кога ся били, павийска-та войска излѣзла отъ града, ударила възъ Франкузы-ты изодзядъ, и гы разбила съвѣтъ. Францискъ былъ обыколенъ отъ неприятеле-ты, та много врѣмя ся бранилъ и нерачилъ да ся прѣдаде, доклѣ го не ранили (1526 г.). Него послѣ, както той искалъ, завели въ Мадридъ; нѣ ся измамилъ, дѣто мыслилъ, че като ся види съ Карла ще ся прѣдобри. Карлъ ся прѣсторвалъ, че ужъ почита Франциска; нѣ го дѣржалъ много стѣгнѣто, и ся съгласявалъ да ся помири само на найтяжкы уврѣзы за Франциѣ; запримѣръ той искалъ Бургундиѣ. Францискъ казалъ на Карла, по-добрѣ е да бѣдѣ простъ рицарь и робъ, а не да ся склонѣ на такывы уврѣзы. Нѣ слѣдъ нѣколко мѣсяца му дотегнѣло робство-то, та ся склонилъ на вѣнчко, що искалъ Карлъ и му далъ залогъ двѣ-тѣ си малкы дѣца. Францискъ послѣ ся отрѣклъ отъ думѣ-тѣ си, що далъ на Мадридскый сговоръ, и казалъ, че наслах го накарали да ся заклѣне;

моята павиѣ
Мария Карлова